

[Ritt Bjerregaard]

To korte bemærkninger til hr. Tinning. Den ene om nødvendigheden af en plan og forholdet til kommunerne, hvor hr. Tinning siger, at det er vigtigere, at der er mobiliseret nogle folkelige kræfter, og at de ikke rigtig er mobiliseret på nuværende tidspunkt.

Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at det, at der bliver truffet en beslutning og lagt en plan, er et langt bedre mobiliseringsgrundlag for folkelige kræfter end almindelige vage antydninger af, at man vistnok måske engang, når man har fået snakket frem og tilbage, nok alligevel kan se, at det går i den retning, osv. Jeg tror altså, at dette er et godt udgangspunkt for at få den folkelige debat og også et langt større engagement ude i kommunerne, og det hilser jeg velkommen.

Med hensyn til spørgsmålet om erhvervslivet, som jeg også blev spurgt om, synes jeg, at hr. Tinning kom meget nemt hen over den konference om fremtidige bredbåndstjenester, som vi begge deltog i. Det fremgår meget klart af det materiale, der er lavet, at erhvervslivet har en række forventninger om nye produkter. Det fremgår også, at der er ganske stor forvirring om, hvad der går på bredbåndnet, og hvad der går på andre muligheder, men det ændrer jo ikke noget ved, at man ser nogle muligheder, og det blev helt klart, også mundtligt, tilkendegivet ved den nævnte konference.

Så vil jeg derudover sige, at jeg medgiver gerne, at det er en vurderingssag, om man tror, at den slags beslutninger kan være en saltvandsindsprøjtning for erhvervslivet eller ej. Det tror jeg.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det er jo ikke første gang, vi diskuterer erhvervslivets behov; det gjorde vi også, da vi sidst diskuterede dette, og da syntes jeg egentlig, at fru Ritt Bjerregaard udtrykte sig betydelig mere præcist end i dag.

Fru Ritt Bjerregaard skelnede mellem to ting i denne forbindelse og sagde: det er klart, at noget af det drejer sig om virksomhederne og erhvervslivet, idet nogle i kraft af denne udbygning kan producere forskellige ting og sager. Men det er i virkeligheden ikke det vigtige, det er i virkeligheden ikke det væsentlige. Det, der er interessant, er, hvad denne udbygning giver hele industrien som

sådan af muligheder. Og det, som den konference, jeg refererede til, handlede om, var lige præcis Elektronikfabrikantforeningen m.fl. Det vil sige, at det er nogle af de folk, som skal leve af at producere nogle nye ting og sager, som kan bruges i dette net. Det er klart, at de mennesker siger: vi kan godt se, at der er nogle ting, vi kan komme til at producere, for nu skal vi have en udbygning af nettet. Men det er – og her er jeg enig med fru Ritt Bjerregaard – ikke specielt interessant. Det, der er interessant, er, hvilket behov der er for disse bredbåndstjenester, altså det, som selve nettet kan tilbyde – og ikke dimserne i nettet. Her viste konferencen – og det havde været urimeligt, mener jeg, hvis den havde vist andet – at det kunne man ikke rigtig komme ind på, for man vidste det ikke, og der findes jo ikke nogen steder dokumentation for, at erhvervslivet vil bestille disse bredbåndstjenester. Det, der derimod er dokumenteret, er, at ethvert kendt behov kan telefonselskaberne tilfredsstille, ja, de praler oven i købet med, at de har 2 Mbits-forbindelser liggende som hyldevarer.

Der findes ikke her i landet en erhvervsleder, der har et transmissionsbehov, som ikke kan opfyldes, og det er derfor, jeg siger: ja men hvorfor så alt det kissejag?

Om den folkelige debat: jeg tror også, det er rigtigt, at når først dette er vedtaget, vil der komme en folkelig debat. Ikke mindst tror jeg, at når masser af socialdemokrater rundt omkring pludselig opdager, hvad det er, deres parti sidder og laver herinde, så kommer der en debat. Det kunne vi da for så vidt være glade for – så kortsigtet vil jeg dog ikke spekulere – men problemet er, at først fastlægger man, at nettet skal ud til alle kommuner, så fastlægger man, hvor fordelingspunktet skal ligge i den enkelte kommune, og så siger man: så kan I diskutere resten! Hvad er det for en rest?

Poulsgaard (FP):

»Centralisering med monopol« skriver Eigil Jørgensen, sekretær i Dansk Antenne Brancheforening og formand for Landsforeningen til varetægelse af seer-interesser, om oprettelsen af det kommende hybridnet. Han skriver i AudioVisuelle Media, den 18. februar 1985: